av Leif Erlingsson
2010-04-01

Om du är "smart" tar du dig fram genom livet genom att följa vägmärkena; 'que-seeking'. Till det behövs bara tillräckligt mycket "omdöme" för att kunna göra det förväntade. Men är det verkligen så klokt att göra det förväntade i en galen värld? Utan karta är det naturligtvis inte lika lätt att undvika misstag, det gäller då att "läsa" verkligheten - att "tanka ned". Ändå känner jag att trenden är att vara autentisk, att uttrycka sig autentiskt. En datatidning varnade nyligen att bloggare har svårare att få uppdrag då uppdragsgivare kollar upp dig på Internet. En vän kommenterade det att de får skylla sig själva, om de får svårt att hitta folk. Även skola och föräldrar varnar ungdomar att dölja vilka de är. Och avslöjar därmed att de själva ser det som omdömeslöst att vara autentisk.

Utveckla ditt "dåliga omdöme"! Känn med mänskligheten, vi sitter alla i den här "båten" och ska vi klara oss så måste vi samarbeta, men inte om någon annans plan, utan solidariskt ensamma tillsammans. Sann solidaritet måste byggas utan att kika på gamla utgångna kartor. "*Först då vi rivit alla gränser knullat runt mellan alla religioner och upphöjer synen på människans värde till samma nivå som koldioxiden kommer vi någonstans*
", som Leif Bengtsson skrev på Frittforum 2010-03-31. Och som jag kommenterade det: "
Den enes åsikt är den andres "dåligt omdöme". *Stoppa hjärntvätten!*
"

Det är avgörande för vår överlevnad att vi tillåter oss själva att uttrycka oss, att leva, utan att snegla på vad "Rumpnissar" tycker om det. Vi har alla unika och viktiga perspektiv att tillföra om verkligheten, och om vi självcensurerar oss eller låter oss censureras, så naggar vi själva livet i kanten. Det får allvarliga konsekvenser, inte minst i form av begränsade och toppstyrda perspektiv och tankar om lösningar. Historien BORDE förskräcka för sådant.

Leif Erlingsson
2010-04-01